

УДК 343.54

DOI: 10.33098/2078-6670.2023.15.27.2.299-306

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРОТИ СТАТЕВОЇ СВОБОДИ ТА СТАТЕВОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ ОСОБИ

Репецький Сергій Петрович,

кандидат юридичних наук, доцент кафедри права та публічного управління

ЗВО «Університету Короля Данила»,

вул. Є. Коновальця, 35, м. Івано-Франківськ, Україна, 76018

e-mail: repetskyi.serhii@ukd.edu.ua

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0683-659X>

Мета. Метою роботи є дослідження актуальних проблем кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи, окреслення позитивних змін та недоліків нововведень, формулювання пропозиції щодо покращення діючих кримінально-правових норм у цій сфері. **Методика.** Методика включає комплексний аналіз та узагальнення наявного науково-теоретичного, законодавчого матеріалу та формулювання відповідних висновків. Під час дослідження використовувались наступні **методи** наукового пізнання: порівняльно-правовий, логіко-граматичний, системно-структурний, моделювання. **Результати.** В процесі дослідження визнано, що в чинному кримінальному законодавстві України відсутній єдиний підхід до означення кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи. Особливо він став помітним після змін, внесених до Кримінального кодексу України протягом останніх років, в наслідок чого було змінено традиційний підхід до поняття зґвалтування, розширено перелік діянь сексуального характеру з неповнолітньою особою та примушування до вступу в статевий зв'язок, встановлено відповідальність за сексуальне насильство та домагання дитини для сексуальних цілей. У зв'язку з цим, виникла потреба в більш детальному аналізі законодавчих ініціатив щодо формування досконалої моделі кримінально-правових норм у розділі IV Особливої частини Кримінального кодексу України з метою ефективної протидії вчиненню кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи. **Наукова новизна.** В процесі дослідження визначено як низку прогресивних, так і не зовсім вдалих положень в чинному кримінальному законодавстві щодо діянь, пов'язаних з посяганнями на статеvu свободу та статеvu недоторканість особи, які в подальшому можна врахувати для законодавчих ініціатив щодо кримінальної відповідальності за кримінальні правопорушення у цій сфері. **Практична значимість.** Результати дослідження можуть бути використані у правотворчій діяльності при подальшому вдосконаленні національного кримінального законодавства щодо кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи, а також у навчальному процесі під час викладання і вивчення навчальних дисциплін «Актуальні проблеми кримінального права та процесу» та «Кримінальне право України. Особлива частина».

Ключові слова: зґвалтування, сексуальне насильство, кримінальні правопорушення проти статевої свободи та статевої недоторканості особи, примушування до вступу в статевий зв'язок, дії сексуального характеру, розпусні дії.

Serhii Repetskyi

PhD in Law, Associate Professor of the Department of Law and Public Administration at
the King Danylo University,

35 Konovalets street, Ivano-Frankivsk, Ukraine, 76018

e-mail: repetskyi.serhii@ukd.edu.ua

TOPICAL ISSUES OF CRIMINAL OFFENSES AGAINST SEXUAL FREEDOM AND SEXUAL INVIOABILITY OF THE PERSON

Purpose. The aim of the work is to study topical problems of criminal offenses against sexual freedom and sexual inviolability of a person; to outline positive changes and shortcomings of innovations; to formulate offers for the improvement of existing criminal-law norms in this area. **Methodology.** The methodology includes a comprehensive analysis and generalization of available scientific-theoretical, legislative material and the formulation of relevant conclusions. During the research, the following **methods** of scientific knowledge were used: comparative-legal, logical-grammatical, systemic-structural, modeling ones. **Results.** In the research process, it was recognized that the current criminal legislation of Ukraine lacks a unified approach to the definition of the criminal offenses against sexual freedom and sexual immunity of a person. It became especially noticeable

after the changes made to the Criminal Code of Ukraine in recent years, as a result of which the traditional approach to the concept of rape was changed, the list of actions of sexual nature with a young person and coercion to enter into sexual intercourse (sexual abuse) a minor was expanded, responsibility for sexual violence and child molestation was established. In this regard, there was a necessity for a more detailed analysis of legislative initiatives regarding the formation of a perfect model of criminal-law norms in Chapter IV of the Special Part of the Criminal Code of Ukraine with the aim of effective countering the commission of criminal offenses against the sexual freedom and sexual inviolability of a person. **Scientific novelty.** In the process of research, a number of both progressive and not entirely successful provisions in the current criminal legislation regarding actions related to violations of sexual freedom and sexual inviolability of a person have been identified; they can be taken into account in the future for legislative initiatives regarding criminal liability for criminal offenses in this sphere. **Practical significance.** The results of the research could be used in law-making activities in the further improvement of national criminal legislation regarding criminal offenses against sexual freedom and sexual immunity of a person, as well as in the educational process during the teaching and learning of the academic disciplines "Topical issues of criminal law and process" and "Criminal law of Ukraine. A special part".

Key words: rape, sexual violence, criminal offenses against a person's sexual freedom and sexual inviolability, coercion to enter into sexual intercourse, actions of a sexual nature, lewd acts.

Постановка проблеми. Кримінальні правопорушення проти статевої свободи та статевої недоторканості особи залишаються досить поширеними в Україні. Приміром за січень-травень 2023 року, згідно з Єдиним звітом про кримінальні правопорушення по державі, обліковано 377 таких кримінальних правопорушень (за аналогічний період 2022 року – 260). Для порівняння, кримінальних правопорушень проти волі, честі та гідності особи, які складають не меншу суспільну небезпеку, за січень-травень 2023 року обліковано 258 [7]. Проте, навіть ці показники не відображають реальної кількості скоєних кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи через високий рівень латентності цих діянь.

Актуальність проблеми привертає увагу й тим, що з моменту набуття чинності, Кримінальний кодекс України 2001 року (далі – КК України) неодноразово зазнавав змін і доповнень, що зумовлено, як необхідністю удосконалення його кримінально-правових норм, так і приведенням українського законодавства до європейських стандартів. Не виключенням став і Розділ IV цього кодексу, в якому саме і передбачено кримінальну відповідальність за вчинення кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи та який ще донедавна вважався найбільш стабільним. Усе це певною мірою позначилося на кримінальній відповідальності за вказані кримінальні правопорушення, реалізація якої ускладнилося суперечливістю і недосконалістю норм, якими вона встановлена. За таких умов очевидно, що питання кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи потребує подальшого вивчення.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідження актуальних проблем кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи здійснювало чимало вітчизняних вчених (О.М. Джу́жа, О.О. Дудоров, Т.О. Івашкова, Е.М. Кісілюк, А.С. Лукаш, В.І. Маркін, Ю. Меркулова, В.В. Нагорна, О.В. Охман, Б.М. Орловський, М.І. Хавронюк, С.В. Чмут, І.І. Чугунніков, В.В. Шаблистий та інші), чиї праці стали теоретичним підґрунтям даного дослідження. Однак, чимало питань даної проблематики в теоретичному та прикладному значенні залишаються не дослідженими взагалі або недосконало дослідженими через інші правові реалії та нещодавні нововведення до Розділу IV КК України.

Постановка завдання. Дослідити актуальні проблеми кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи, встановити особливості кримінально-правових норм, якими передбачена відповідальність за вказані

кримінальні правопорушення, а також сформулювати авторські висновки та пропозиції щодо здійснених змін до Розділу IV КК України.

Виклад основного матеріалу дослідження. В Розділі IV «Кримінальні правопорушення проти статевої свободи та статевої недоторканості особи» КК України передбачена кримінальна відповідальність за зґвалтування (ст. 152), сексуальне насильство (ст. 153), примушування до вступу в статевий зв'язок (ст. 154), вчинення дій сексуального характеру з особою, яка не досягла шістнадцятирічного віку (ст. 155), розбещення неповнолітніх (ст. 156) та домагання дитини для сексуальних цілей (ст. 156-1) [2].

Законом України від 06.12.2017 № 2227-VIII «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України з метою реалізації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами» були внесені істотні зміни до Розділу IV КК України, які базувалися на окремих положень ще не ратифікованої на той час Україною так званої Стамбульської конвенції [5].

Оскільки кримінальні правопорушення проти статевої свободи та статевої недоторканості особи характеризуються виключною аморальністю та цинічністю дій винних, грубо принижують гідність потерпілої від кримінального правопорушення особи, заподіюють їй глибоку психічну травму, а також серйозної шкоди її здоров'ю, вони завжди привертати увагу як вчених з кримінального права, так і практичних працівників. Тому не випадково, внесені зміни викликали неоднозначну реакцію серед науковців, що виразилася в чисельних дискусіях та подальшому вивченню їх в кримінально-правовій науці.

Приміром, І.І. Чугунніков дійшов висновку про те, що «на даному етапі розвитку вітчизняної кримінально-правової системи найкращим напрямком реформування системи злочинів проти статевої свободи та статевої недоторканості особи була б відсутність будь-кого реформування» [10, с. 126].

Водночас, О.О. Дудоров, навпаки, вважає несвоєчасним ініціювати внесення чергових законодавчих змін у розділ IV Особливої частини КК України, мотивуючи тим, що правозастосовна практика, яка буде поступово накопичуватись у зв'язку з порушеннями оновлених кримінально-правових заборон, присвячених секс-деліктам, дозволить з-поміж іншого виявити проблеми кримінального кодексу, не помічені коментаторами, спростує (принаймні частково) їхні побоювання, виробить відмінні від наукових рекомендацій більш вдалі орієнтири щодо кваліфікації статевих злочинів [1, с. 107].

Дійсно, зміни, внесені Законом України «Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України з метою реалізації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами» істотно оновили низку кримінально-правових норм, вміщених в розділ IV Особливої частини КК України, а деякі з них – докорінно змінили.

Наприклад, в новій редакції статті 152 КК України значно розширені суспільно-небезпечні діяння зґвалтування, а саме зґвалтування визначено як вчинення дій сексуального характеру, пов'язаних із вагінальним, анальним або оральним проникненням в тіло іншої особи з використанням геніталій або будь-якого іншого предмета, без добровільної згоди потерпілої особи. Натомість, стаття 153 Кримінального кодексу України набула зовсім іншого змісту, де кримінальна відповідальність передбачена за сексуальне насильство, тобто за вчинення будь-яких насильницьких дій

сексуального характеру, не пов'язаних із проникненням в тіло іншої особи, без добровільної згоди потерпілої особи [2].

З наведеного вбачається, що для притягнення винної особи до кримінальної відповідальності за статтями 152 та 153 КК України, насамперед необхідно з'ясувати, які дії сексуального характеру нею було вчинено (причому за статтею 153 КК України ці дії повинні бути ще і насильницькими), а також довести відсутність добровільної згоди, тобто відсутність результату вільного волевиявлення особи, враховуючі супутні обставини. Водночас, для кваліфікації зґвалтування, необхідно з'ясувати предмет, використаний для проникнення в тіло іншої людини.

На наше переконання, зазначені нововведення значно ускладнили здійснення правильної кваліфікації за зґвалтування та сексуальне насильство, адже на законодавчому рівні до тепер не визначено, які дії належать до дій сексуального характеру, що трактується під супутніми обставинами та які ознаки свідчать про відсутність добровільної згоди.

В цьому аспекті, слушною є думка О.О. Дудорова, який констатував, що у зв'язку зі зміною Законом України від 6 грудня 2017 року нормативного описання складів злочинів, розміщених у розділі IV Особливої частини КК України, змінився і зміст кримінально-правового поняття «статева свобода», адже недобровільність є ширшим поняттям, ніж ті способи, які були притаманні традиційному типу неправомірної поведінки у сексуальній сфері, зокрема – психічний примус або фізичне насильство [1, 103].

Тому, актуальним на сьогодні залишається висновок Верховного суду щодо відсутності добровільної згоди, закріплений у постанові від 20.10.2022 у справі № 684/289/20 (провадження № 51-1232км22). В ній, зокрема, зазначено, що сексуальне проникнення в тіло потерпілої особи не може вважатися вчиненим за добровільною згодою, якщо воно було здійснене внаслідок застосування фізичного насильства, погрози його застосування чи інших подібних до них за особливостями впливу на психіку потерпілої особи способів вчинення злочину шляхом використання безпорадного стану. При цьому, Верховний суд наголосив, що відсутність добровільної згоди потерпілої особи на статевий акт є питанням факту, вирішення якого покладено на суд у конкретному кримінальному провадженні, і цей факт оцінюється в контексті супутніх обставин. До них, зокрема, суд відніс стан алкогольного чи іншого сп'яніння жертви, її поведінку до події, нехтування нею заходами особистої безпеки, моральне обличчя потерпілої особи та спосіб її життя, а також аморальну чи іншу віктимну поведінку особи, яка, можливо, свідомо провокувала сексуальну поведінку злочинця з наміром припинити надалі вчинення дій сексуального характеру щодо неї [9].

Варто зауважити, що вказівка про відсутність добровільної згоди, окрім ст. 152 «Зґвалтування», вміщена також і в статтях 153 «Сексуальне насильство» та 154 «Примушування до вступу в статевий зв'язок» КК України. На наше переконання, таке посилання є зайвим, оскільки вважаємо, що відсутність добровільної згоди повністю охоплюється поняттями «сексуального насильства» та «примушування». Такий висновок, приміром, можна зробити, здійснивши аналіз ст. 1 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», в якій сексуальне насильство визначено як форма домашнього насильства, що включає будь-які діяння сексуального характеру, вчинені стосовно повнолітньої особи без її згоди або стосовно дитини незалежно від її згоди, або в присутності дитини, примушування до акту сексуального характеру з третьою особою, а також інші правопорушення проти статевої свободи чи статевої недоторканості особи, у тому числі вчинені стосовно дитини або в її присутності [6].

Проте, якщо законодавець все ж таки вказав на відсутність добровільної згоди при вчиненні сексуального насильства та примушування до вступу в статевий зв'язок, визначення добровільної згоди, яке наведене у примітці до ст. 152 КК України, слід було би поширити і на статті 153 та 154 КК України.

Досліджуючи проблеми кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи, не можна залишити поза увагою деякі розбіжності в низці кримінально-правових норм, якими передбачена відповідальність за їх вчинення. Так, в назві ст. 154 КК України вживається словосполучення «статевий зв'язок» (хоча в частинах 1 та 2 цієї статті йдеться про примушування особи без її добровільної згоди до здійснення «акту сексуального характеру»), натомість, в статтях 152, 153, 155 та 156-1 КК України зазначено про вчинення «дій сексуального характеру». Водночас, в статтях 155, 156, ч. 1 ст. 156-1 КК України в якості потерпілого визначена «особа, яка не досягла шістнадцятирічного віку», натомість в назві ст. 156 КК України йдеться про розбещення «неповнолітніх», а в ст. 156-1 КК України – про домагання «дитини» для сексуальних цілей. Більше того, в ст. 156 КК України взагалі не згадано про «неповнолітнього», адже в ч. 1 цієї статті потерпілим виступає «особа, яка не досягла шістнадцятирічного віку», а в ч. 2 – «малолітня особа», тоді як в ст. 156-1, окрім «особи, яка не досягла шістнадцятирічного віку» (ч. 1), згадано про «неповнолітню особу» (ч. 2) та «малолітню особу» (ч. 3) [2].

Наведені розбіжності, на нашу думку, призводять до протиріччя та неузгодженості у випадку застосування зазначених кримінально-правових норм. Тому, на наше переконання, доцільно в назві ст. 154 КК України словосполучення «статевий зв'язок», а в частинах 1 та 2 цієї статті – «акт сексуального характеру», замінити на «дії сексуального характеру»; в назві статті 156 КК України слово «неповнолітніх» замінити на «особа, яка не досягла шістнадцятирічного віку», а в назві ст. 156-1 КК України – слово «дитина» замінити на «неповнолітніх».

Подібна неузгодженість прослідковується і в диспозиціях статей 152 та 155 КК України, зокрема щодо предметів, за допомогою яких здійснюється проникнення в тіло іншої особи. Так, в ст. 152 КК України ними є геніталії або будь-який інший предмет, а в ст. 155 КК України – окрім геніталій або будь-якого предмета, йдеться ще про інші органи чи частини тіла [2].

З наведеного вбачається, що в разі вчинення винною особою зґвалтування, тобто дій сексуального характеру, пов'язаних, зокрема, з вагінальним проникненням в тіло іншої особи з використанням пальців або рук, він не буде притягнутий до відповідальності за ст. 152 КК України, оскільки пальці та руки навряд чи можна віднести до геніталій та будь-яких інших предметів.

Без сумніву, внесені Законом України від 18.02.2021 року «Про внесення змін до ст. 155 КК України щодо імплементації Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства» [4] до ст. 155 КК України положення щодо «інших органів чи частин тіла», є більш досконаліми та прогресивними. Очевидно, законодавцю варто було би доповнити й ст. 152 КК України аналогічною позицією.

Не менш актуальними є проблеми, пов'язані з кваліфікуючими та особливо кваліфікуючими обставинами окремих кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи. Приміром, в ч. 2 ст. 152 та ч. 2 ст. 153 КК України відповідальність передбачена за вчинення зґвалтування щодо подружжя чи колишнього подружжя або іншої особи, з якою винний перебуває (перебував) у сімейних або близьких відносинах, або щодо особи у зв'язку з виконанням цією особою службового,

професійного чи громадського обов'язку, або щодо жінки, яка завідомо для винного перебувала у стані вагітності (ч. 2 ст. 152, ч. 2 ст. 153) [2].

На наш погляд, таке доповнення є зайвим, оскільки дублює положення пунктів 4, 6-1, 7 частини 1 статті 67 КК України, якими ці діяння вже визначені як обставини, що обтяжують покарання [2]. Більше того, вважаємо, що посилення відповідальності за вчинення зґвалтування щодо подружжя чи колишнього подружжя або іншої особи, з якою винний перебуває (перебував) у сімейних або близьких відносинах, не може бути більш суспільно-небезпечним, ніж зґвалтування, вчинене зовсім сторонньою особою. До того ж, складно буде встановити, які ж особи перебувають (перебували) у сімейних або близьких відносинах з винним, оскільки в кримінальному процесуальному законодавстві нормативно окреслене коло тільки близьких родичів та членів сім'ї (п. 1, ч. 1 ст. 3 Кримінального процесуального кодексу України) [3].

Також, не зрозумілою є позиція законодавця щодо визначення в ч. 5 ст. 152 та ч. 5 ст. 153 КК України такої особливо кваліфікуючої ознаки, як спричинення «тяжких наслідків», адже в попередній редакції в ч. 4 ст. 152 та ч. 3 ст. 153 КК України такою ознакою визначалося спричинення «особливо тяжких наслідків», зміст якої розкрито в постанові Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику у справах про злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи» від 30.05.2005 № 5 [8].

Висновки. Наведені зміни до національного законодавства, безумовно, удосконалюють вже існуючий механізм протидії кримінальним правопорушенням проти статевої свободи та статевої недоторканості особи та є надзвичайно прогресивними, адже надають можливість застосування європейських правових стандартів щодо їх регламентації та кваліфікації. Водночас, на сьогодні залишається необхідність подальшого покращення кримінально-правових норм, якими передбачено відповідальність за посягання на статево свободу та статево недоторканість особи, а наведені вище положення потребують переосмислення та відповідного використання у національному кримінальному законодавстві.

Список використаних джерел

1. Дудоров О.О. Кримінально-правові проблеми сучасної України (вибрані праці). Київ: Ваїге, 2022. 632 с. URL: <https://www.osce.org/files/f/documents/1/9/521503.pdf> (дата звернення 06.06.2023).
2. Кримінальний кодекс України. Кодекс України: Закон, Кодекс від 05.04.2001 № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> (дата звернення 01.06.2023).
3. Кримінальний процесуальний кодекс України. Кодекс України; Закон, Кодекс від 13.04.2012 № 4651- VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення 06.06.2023).
4. Про внесення змін до ст. 155 КК України щодо імплементації Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства: Закон України від 18.02.2021 № 1256-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1256-20#Text> (дата звернення 07.06.2023).
5. Про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України з метою реалізації положень Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу з цими явищами: Закон України від 06.12.2017 № 2227-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2227-19#top> (дата звернення 05.06.2023).

6. Про запобігання та протидію домашньому насильству: Закон України від 07.12.2017 № 2229-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text> (дата звернення 05.06.2023).

7. Про зареєстровані кримінальні правопорушення та результати їх досудового розслідування. Генеральна прокуратура України. URL: <https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-zareyestrovani-kriminalni-pravoporushennya-ta-rezultati-yih-dosudovogo-rozsliduvannya-2> (дата звернення 01.06.2023).

8. Про судову практику у справах про злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи: постанова Пленуму Верховного Суду України від 30.05.2008 № 5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0005700-08#Text> (дата звернення 03.06.2023).

9. Справа № 684/289/20 від 20.10.2022. Номер судового провадження: 51-1232км22. Верховний суд. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/106940531> (дата звернення 05.06.2023).

10. Чугуніков І.І. Злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи на порозі змін. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2018. № 2. Т. 2. С. 117-126. URL: http://apnl.dnu.in.ua/2_2018/tom_2/30.pdf (дата звернення 06.06.2023).

References

1. Dudorov, O.O. (2022). *Kryminalno-pravovi problemy suchasnoyi Ukrayiny (vybrani pratsi)* [Criminal-legal problems of modern Ukraine (selected works)]. Kyiv: Vayite. (in Ukrainian)

2. Criminal Code of Ukraine. Code of Ukraine, Law, Code dated April 5, 2001, № 2341-III. Available from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> (accessed June 01, 2023). (in Ukrainian)

3. Criminal Code of Ukraine. Code of Ukraine, Law, Code dated April 13, 2012, № 4651-VI. Available from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (accessed June 06, 2023). (in Ukrainian)

4. On amendments to Art. 155 of the Criminal Code of Ukraine regarding the implementation of the Council of Europe Convention on the Protection of Children from Sexual Exploitation and Sexual Violence: Law of Ukraine dated February 18, 2021, № 1256-IX. Available from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1256-20#Text> (accessed June 07, 2023). (in Ukrainian)

5. On amendments to the Criminal and Criminal Procedure Codes of Ukraine in order to implement the provisions of the Council of European Convention on the Prevention of Violence against Women and Domestic Violence and the Fight against These Phenomena: Law of Ukraine dated December 06, 2017, № 2227-VIII. Available from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2227-19#top> (accessed June 05, 2023). (in Ukrainian)

6. On preventing and countering domestic violence: Law of Ukraine dated December 07, 2017, № 2229-VIII. Available from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text> (accessed June 05, 2023). (in Ukrainian)

7. About registered criminal offenses and the results of their pre-trial investigation. General Prosecutor of Ukraine. Available from: <https://gp.gov.ua/ua/posts/pro-zareyestrovani-kriminalni-pravoporushennya-ta-rezultati-yih-dosudovogo-rozsliduvannya-2> (accessed June 01, 2023). (in Ukrainian)

8. On judicial practice in cases of crimes against sexual freedom and sexual immunity of a person: resolution of the Plenum of the Supreme Court of Ukraine dated May 30, 2008, № 5.

Available from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0005700-08#Text> (accessed June 03, 2023). (in Ukrainian)

9. Case № 684/289/20 dated October 20, 2022. Court proceedings number: 51-1232km22. Supreme Court. Available from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/106940531> (accessed June 5 2023). (in Ukrainian)

10. Chuhunikov, I.I. (2018). Zlochynty proty statevoyi svobody ta statevoyi nedotorkanosti osoby na porozі zmin [Crimes against sexual freedom and sexual integrity of a person are on the threshold of change]. *Actual problems of native jurisprudence*, 2 (2), 117-126. (in Ukrainian)

Стаття: надійшла до редакції 19.04.2023

прийнята до друку 09.05.2023

The article: is received 19.04.2023

is accepted 09.05.2023

Бібліографія: Репецький С. П. Актуальні проблеми кримінальних правопорушень проти статевої свободи та статевої недоторканості особи. *Науково-інформаційний вісник Івано-Франківського університету права імені Короля Данила Галицького: Журнал. Серія Право.* Івано-Франківськ: Редакційно-видавничий відділ Університету Короля Данила, 2023. Вип. 15 (27). Т. 2. С. 299-306. DOI: 10.33098/2078-6670.2023.15.27.2.299-306.

